

LA IAȘI ~N BIBLIOTECI ȘI NU NUMAI
M.Osoianu Berneag\ și L.Vasiliu: " La aniversar\ "

"La aniversară"

de **Mihaela OSOIANU BERNEAGĂ**
și **Lucian VASILIU**

Résumé: A l'occasion de l'anniversaire des 165 ans d'existence comme institution moderne de la Bibliothèque Centrale Universitaire "Mihai Eminescu", beaucoup d'invités ont salué l'évènement. De tous ceux qui ont pris la parole, Biblos a sélectionné le mot de Mihaela Osoianu Berneagă et le poème de Lucian Vasiliu. Poètes et étudiants, ceux qui nous aiment le plus.

(Biblioteca Centrală Universitară "Mihai Eminescu"; aniversări)

Din toate cuvântările – calde și pline de miez – care s-au ținut pe 5 octombrie 1999, la aniversarea a 165 de ani de la reorganizarea pe baze moderne a Bibliotecii Centrale Universitare "Mihai Eminescu", Biblos a ales să publice pe cea a Mihaelei Osoianu Berneagă, studentă în anul al treilea la Facultatea de Jurnalistică, și poemul lui Lucian Vasiliu. Studenții și poeții sînt, dintre ieșeni, cei mai apropiați de bibliotecă (în toate sensurile).

BIBLOS

Aniversare

Ați încercat vreodată să vă gândiți ce ați fi devenit dacă de-a lungul vieții nu ați fi avut acces decît la cărțile din biblioteca personală sau ale persoanelor din anturajul dumneavoastră? Mi-e greu să cred că sînt printre noi persoane care ar putea să-mi răspundă: " Viața mea ar fi fost aceeași. Am avut șansa de a avea acasă toate cărțile și toate publicațiile periodice de care am avut sau am nevoie".

Vă mărturisesc că este pentru prima dată cînd pun această întrebare, dar ea apare în mintea mea de fiecare dată cînd mă îndrept spre biroul de împrumut pentru a cere o nouă carte.

Pentru mine, biblioteca este un loc în care mă simt iubită și spun acest lucru gîndindu-mă la generațiile dinaintea mea

care au știut să aleagă și să păstreze literatura tipărită pentru cei care vor veni după ele, pentru mine inclusiv. Viața mea fără bibliotecă ar fi fost mai tristă și mai singură.

Încerc să fiu obiectivă și cît mai reprezentativă pentru categoria din care fac parte. Performanța nu poate ocoli biblioteca. Volumul de informații care circulă și care trebuie asimilat nu mai permite nimănui să se mulțumească doar cu ceea ce a prins din zbor, cu ceea ce a învățat cîndva în școală. Biblioteca este locul în care află că roata a fost deja inventată și că tu nu trebuie să o iei de la capăt, ci că ai datoria de a continua.

Interdisciplinaritatea, nevoia de reconversie profesională, lipsa banilor, care ne împiedică să cumpărăm toate cărțile pe care ni le-am dori, sau pur și simplu nevoia de evadare din această

LA IAȘI ~N BIBLIOTECI ȘI NU NUMAI
--

M.Osoianu Berneag și L.Vasiliu: " La aniversar\ "
--

lume profund marcată de sunete și de imagini ne fac să trecem pragul acestei instituții de zeci și sute de ori pe an.

Mulți dintre colegii mei de generație încep să se întrebe dacă nu cumva biblioteca va cădea în desuetudine o dată cu extinderea Internet-ului. Cel puțin deocamdată, mi-e greu să le dau dreptate iar motivele sînt numeroase.

În primul rînd, în faza pe care o parcurgem "Internet" egal "plăcerea de a naviga" și mai puțin "dorința de a căuta, de a aprofunda un anumit aspect". Apoi, chiar dacă, într-o bună zi, editurile ar înceta să mai tipărească pe suportul tradițional optînd definitiv pentru mediile electronice, va rămîne tot ceea ce a existat pînă la momentul respectiv, adică publicațiile periodice și cărțile de o valoare inestimabilă care nu vor ajunge doar simple piese de muzeu. Cred de asemenea că așa cum radioul și mai apoi televiziunea nu au distrus gazetăria ci au

obligat-o să se reorganizeze și să-și regîndească modalitatea de a se prezenta, nici Internet-ul nu va putea să distrugă bibliotecile. În fine, cred că dacă societatea va atinge acest nivel, bibliotecile vor găsi suficiente resurse pentru a se adapta nevoilor moderne, așa cum nu au încetat să o facă de-a lungul anilor.

Aș vrea să închei spunînd că România are atît de mare nevoie de oameni competitivi, de profesioniști - care nu se nasc peste noapte ci se formează în universități și biblioteci - încît cred că cel puțin noi, tinerii, ar trebui să batem atît de mult drumurile către aceste instituții încît municipalitatea să fie nevoită să le asfalteze mereu.

Mihaela Osoianu Berneag\

Lumină de lună, eminesciană

De toate mai presus, ești respirație
A sufletului nostru gînditor,
Lumină lină-n murmurare,
Pîntec matern în care am să mor

Nu tu vorbești, ci noi doar te vorbim -
Alcătuire sfîntă și fierbinte,
Silabisindu-ne în graiuri pămîntești,
Făclie din părinte în părinte

Prin naștere, vorbirea ta ne doare.
Prin naștere, sîntem ai tăi, pe veci.
Lumină lină-n murmurare,
Din viață-n altă viață ne petreci

LA IAȘI ~N BIBLIOTECI ȘI NU NUMAI

M.Osoianu Berneag\și L.Vasilii: “ La aniversar\ ”

Lucian Vasiliu